C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21rji-217/25 Judecătoria Orhei sediul Rezina
1-22119214-03-21rji-17022025 Judecător R. Moșneguțu

D E C I Z I E
În numele Legii
13 noiembrie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, recursurile declarate de către directorul Penitenciarului nr.17 Rezina, Veaceslav Dascal, condamnatul Goriunov Igor și avocatul acestuia Șova Ion, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 22.01.2025, prin care a fost respins demersul Penitenciarului nr.17 Rezina privind aplicarea prevederilor art.7 alin.(1) lit.d) a Legii nr.243/2021 cu privire la amnistie, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în privința condamnatului **Goriunov Igor**.

Ținând cont de argumentele recursurilor, materialele cauzei prezentate instanței, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 16 iulie 1998, Goriunov Igor a fost condamnat în baza: art.121 alin. 2 pct. 1, 2, 3, 7, art. 227 alin. 2 și art.88 pct.1, 4 și 6 Cod penal și în baza acestei legi cu aplicarea art.39 Cod penal, pentru cumul de infracțiuni, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă-detențiune pe viață.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel a RM din 24 noiembrie 1998, apelul avocatului și a inculpatului Goriunov Igor a fost admis, fiind pronunțată o nouă hotărâre în latura penală în partea aplicării pedepsei, lui Goriunov Igor fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare.

Prin decizia Colegiului penal al CSJ din 16 martie 1999 s-a admis recursul procurorului, s-a respins recursul inculpaților, fiind casată Decizia Colegiului penal al Curții de Apel a RM din 24 noiembrie 1998 cu menținerea sentinței colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 16 iulie 1998.

Prin hotărârea Plenului CSJ din 29.01.2007, a fost admis din alte motive recursul în anulare declarat de condamnatul Goriunov Igor, casată parțial sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 16 iulie 1998 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 martie 1999, rejudecată cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează: Goriunov Igor a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal (redacția din 18 aprilie 2002) la 12 (douăsprezece) ani închisoare fără amendă. Goriunov Igor s-a considerat condamnat: - în baza art. 88 punctele 1, 4 și 6 Cod penal (red. 1961) la detențiune pe viață; - în baza art. 227 alin. 2 Cod penal (red. 1961) la 2 (doi) ani privațiune de libertate. Absolvit de pedeapsa stabilită în baza art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a V-a de la proclamarea independenței R. Moldova nr. 972 din 24 iulie 1996.

Conform art. 39 Cod penal (red. 1961) lui Goriunov Igor s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin absolvirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai gravă - detențiune pe viață.

La 12 august 2022 Penitenciarul nr. 17 Rezina a înaintat un demers cu privire la aplicarea actului de amnistie în baza Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021 în privința condamnatului Goriunov Igor.

În motivarea demersului a fost indicat că, condamnatul Goriunov Igor potrivit deciziei adoptate de Comisia specială a instituţiei penitenciare din 02.08.2022 a fost evaluat Pozitiv, iar rezultatele evaluării riscului de recidivă au indicat asupra unui risc de recidivă redus. Astfel, Comisia specială a Penitenciarului nr. 17 Rezina în şedinţa din 02.08.2022 a decis că condamnatul Goriunov Igor întruneşte condiţiile prevăzute de art. 1 din Legea 243/2021.

Solicită administraţia instituţiei penitenciare să fie dispusă aplicarea în privinţa condamnatului Goriunov Igor a actului de amnistie în temeiul art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 243 din 24.12.2021.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 mai 2023 s-a respins demersul Penitenciarului nr. 17 Rezina, privind aplicarea prevederilor Legii 243/2021, cu privire la amnistie, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în privința condamnatului Goriunov Igor ca neîntemeiat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2023 s-a admis recursul directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Veaceslav Dascăl, și recursul avocatului Șova Ion, casată încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 mai 2023 și trimisă cauza la rejudecare în alt complet de judecată.

La 07.12.2023 potrivit PIGD demersul Penitenciarului nr. 17 Rezina, privind aplicarea prevederilor Legii 243/2021, cu privire la amnistie, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în

privința condamnatului Goriunov Igor a fost repartizat pentru examinare judecătorului Ramona Moșneguțu.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 22.01.2025 s-a respins ca fiind neîntemeiat demersul directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, comisar principal de justiție, Veaceslav Dascăl și în temeiul art. 7 alin. (1) lit. d) al Legii 243/2021, cu privire la amnistie, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova în privința condamnatului Gourinov Igor.

Împotriva încheierii nominalizate a declarat recurs administrația penitenciarului nr.17 Rezina, solicitând admiterea recursului înaintat, anularea încheierii Judecătorului de instrucție al judecătoriei Orhei sediul Rezina din data de 22.01.2025, și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie admis demersul Penitenciarului nr.17 Rezina cu aplicarea în privința condamnatului la detențiune pe viață Goriunov Igor, a dispozițiilor alin.(1) lit.d) art.7 din Legea nr.243/2021.

În motivarea recursului a invocat, că condamnatul menționat a fost caracterizat pozitiv, evaluat psihologic şi prezența ”risc de recidivă redus”. Evaluarea psihologică a condamnatului indică progrese în resocializare, stabilitate emoțională şi participare activă la programele educative din penitenciar. Aceste aspecte nu au fost pe deplin apreciate de instanța de fond, care a considerat concluziile Comisiei Speciale drept vagi şi neclare. Instanța de fond nu a efectuat o analiză suficient de detaliată a personalității şi comportamentului condamnatului. Evaluarea psihologică indică progrese importante: stabilitate emoțională, comunicare eficientă, participare activă la programele educative şi de resocializare.

Aceste aspecte sunt esențiale pentru a demonstra că riscul de recidivă este redus şi nu ridicat.

La fel, încheierea a fost contestată cu recurs și de către c*ondamnatul Goriunov Igor* solicitând admiterea recursului, casarea actului judecătoresc recurat, cu emiterea unei noi decizii de admiterea a demersului instituției penitenciare.

În motivarea recursului a invocat, că hotărârea primei instanțe este nefondată, nemotivată și neobiectivă, fiind emisă cu ignorarea dispozițiilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil.

Recurentul invocă încălcarea competenței Comisiei Speciale prevăzute de Legea nr. 243/2021 și Regulamentul aprobat prin Ordinul MJ nr. 44/18.02.2022.

Deși prima instanță citează dispozițiile conform cărora evaluarea condițiilor pentru aplicarea amnistiei este de competența Comisiei Speciale din cadrul fiecărei instituții penitenciare, instanța ignoră ulterior propriile citate și se substituie acestei Comisii.

Comisia Specială a IP-17, prin decizia din 02.08.2022, a stabilit că recurentul corespunde criteriilor de aplicare a amnistiei, având caracteristică pozitivă și risc scăzut de recidivă.

Recurentul invocă faptul că prima instanță a ignorat deciziile instanțelor ierarhic superioare, în special: Hotărârea Curții de Apel Bălți nr. 2Irji-1585/2024 din 21.01.2025 și Deciziile CA Chișinău în dosarele nr. 2lr-1657/23 din 25.09.2023 și nr. 2lr-1536/23 din 10.07.2023, care constată expres că recurentul întrunește condițiile de aplicare a amnistiei. Hotărârile instanței ierarhice sunt obligatorii, însă prima instanță nu le-a respectat.

Recurentul invocă faptul că prima instanță a făcut o selecție părtinitoare a probatoriului, menționând doar aspectele negative din dosarul personal, ignorând complet: cele peste 40 de stimulări primite; diplome, certificate și participarea activă la programe educative, culturale și de muncă; absolvirea cursurilor profesionale și obținerea calificării; refuzul ferm de a participa la subcultura criminală (confirmat prin aplicarea art. 206 CP); activitatea remunerată și neremunerată; caracteristicile suplimentare depuse la dosar (școală, biserică, școala profesională, familie).

Instanța omite cu intenție toate aceste elemente, încălcând obligația de a examina în mod obiectiv toate probele.

Recurentul invocă faptul că instanța și-a depășit competențele, efectuând propria „evaluare psihologică” a recurentului, deși psihologul IP-17 a constatat 13 factori protectivi și doar 3 factori criminogeni; expertiza psihologică judiciară suplimentară confirmă risc scăzut de recidivă; instanța nu este organ de specialitate în domeniul psihologiei.

Prin urmare, instanța a substituit nelegal Comisia Specială și expertul psiholog.

Recurentul invocă faptul că instanța a reținut eronat existența unei „tentative de evadare”, fără a exista vreun dosar penal sau condamnare în acest sens, ceea ce contravine realității și prezumției de nevinovăție.

Recurentul invocă faptul că instanța a reținut nelegal trei presupuse încălcări disciplinare, care fac obiectul unor cauze pendinte în instanță; coincid temporal cu plângerile recurentului împotriva administrației penitenciarului; nu puteau fi folosite contra sa înainte de soluționarea definitivă.

Instanța a ignorat progresul recurentului după data ședinței Comisiei Speciale, inclusiv absolvirea școlii profesionale, angajarea la muncă remunerată și multiple stimulări.

Recurentul invocă faptul că motivarea instanței este părtinitoare și contradictorie, denaturând faptele și ignorând probele favorabile, ceea ce reprezintă o încălcare flagrantă a art. 6 CEDO.

Totodată, condamnatul a înaintat o cerere cu solicitarea de afi examinată cauza cu prezența sa în ședința de judecată.

La fel, încheierea a fost contestată cu recurs și de către *avocatul Șova Ion* în interesele condamnatului Goriunov Igor solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 22.01.2025 cu emiterea unei noi decizii de admiterea a demersului instituției penitenciare, comutând pedeapsa detenției pe viață cu 30 ani închisoare.

În motivarea recursului a invocat, că recurentul susține că instanța de fond a respins în mod nelegal și neîntemeiat demersul Penitenciarului nr. 17–Rezina, limitându-se să invoce gravitatea infracțiunilor și art. 61 CP, deși Legea nr. 243/2021 și Regulamentul aprobat prin Ordinul MJ nr. 44/2022 prevăd expres că decizia privind aplicarea amnistiei aparține Comisiei Speciale, nu instanței. Instanța a omis să analizeze obiectiv circumstanțele relevante și argumentele în favoarea admiterii demersului, ignorând complet actele și evaluările care justificau aplicarea art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea 243/2021.

Recurentul susține că este inexplicabil faptul că aceeași judecătoare a aplicat anterior Legea 243/2021 altor condamnați la detențiune pe viață aflați în situații chiar mai precare, ceea ce relevă o evidentă lipsă de uniformitate a practicii.

Recurentul susține că, potrivit art. 1 alin. (2), (3) și (6) din Legea 243/2021, comisiile speciale sunt autoritatea legală exclusivă care decide asupra aplicării amnistiei, iar instanța intervine doar în ipoteza refuzului acestora. În cauză, Comisia Specială a evaluat detenutul Goriunov Igor, i-a stabilit caracteristică pozitivă, risc redus de recidivă, și a înaintat demers motivat instanței. Tot setul de acte anexate – raportul psihologului, fișa riscului de recidivă, procesul-verbal al Comisiei, certificatele medicale și de comportament – confirmă îndeplinirea tuturor criteriilor legale.

Recurentul susține că instanța de fond era obligată să constate temeinicia demersului și să aplice art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea 243/2021, comutând detențiunea pe viață în 30 ani închisoare. În schimb, instanța a ignorat și deciziile Curții de Apel Chișinău care au statuat deja că Goriunov îndeplinește criteriile amnistiei, precum și propria jurisprudență superioară prin care încheieri similare au fost casate pentru aceleași erori.

Recurentul susține că respingerea evaluării psihologice realizate de specialiști reprezintă o depășire vădită a competențelor instanței, întrucât analiza riscului de recidivă este de competența comisiilor speciale și a psihologilor penitenciarului, nu a judecătorului. Instanța a ignorat în mod nejustificat expertiza psihologică judiciară suplimentară, care confirmă riscul redus și progresele evidente.

Recurentul susține că instanța a reținut eronat existența unei „tentative de evadare”, fără a exista vreun dosar penal sau vreo dovadă – afirmație contrazisă de

actele dosarului. Totodată, instanța a preluat mecanic formulări din alte dosare, fapt ce denotă lipsa unei analize individualizate și încălcarea art. 6 CEDO.

Recurentul susține că evaluarea circumstanțelor de către instanță este viciată: motivele invocate privind antecedentele penale nu corespund realității, întrucât infracțiunile sunt anterioare primei condamnări, iar Goriunov nu are alte antecedente. De asemenea, instanța a ignorat complet raportul expertizei judiciare din 26.11.2024, care arată progrese comportamentale, respectarea normelor sociale și absența factorilor negativi (agresivitate, impulsivitate etc.).

Recurentul susține că jurisprudența CtEDO (Vinter, Horion, Murray, Marcello Viola, Harakchiev și Tolumov) impune ca pedeapsa detențiunii pe viață să fie reductibilă în mod real și efectiv, iar persoanele condamnate trebuie să aibă posibilitatea unei revizuiri reale a pedepsei, pe baza progreselor înregistrate. Refuzul instanței de fond blochează de facto orice posibilitate de reducere, plasând deținutul într-o situație incompatibilă cu art. 3 CEDO.

Recurentul susține că instanța a ignorat și Recomandările Consiliului Europei privind tratamentul persoanelor condamnate pe viață, precum și jurisprudența Curților de Apel Bălți și Chișinău în aplicarea Legii 243/2021, depășindu-și atribuțiile printr-o reevaluare arbitrară, subiectivă și nefundamentată.

Recurentul susține că întreaga încheiere atacată este rezultatul unei analize superficiale, unilaterale și contrare legii, ceea ce a condus la erori grave de drept și de fapt. În consecință, conform art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) CPP și art. 444 alin. (1) pct. 6) CPP, se impune admiterea recursului, casarea integrală a încheierii din 22.01.2025 și pronunțarea unei soluții legale și întemeiate în sensul aplicării amnistiei.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP*, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru data de 13.11.2025, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință.

La caz a fost depusă referință de la avocatul Șova Ion în susținerea recursului său și a condamnatului.

Cu titlu preliminar, solicitarea condamnatului Goriunov Igor privind desfășurarea ședinței de examinare a prezentei cauzei din data de 13.11.2025 cu prezența acestuia, Colegiul penal o va respinge ca neîntemeiată din următoarele considerente.

Conform prevederilor alin. (1), (2) și (3) al art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces; (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei;* (3) Dacă

consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune, printr-o încheiere motivată, stabilirea şedinţei de judecată cu citarea părţilor pentru participare la proces.

La caz, Colegiul penal a constatat, că în susținerea acestei solicitări, recurentul nu a invocat motive temeinice care ar indica la prezența unei deosebite necesități pentru petrecerea ședinței de judecată cu participarea părților. Or, toate motivele dezacordului său cu hotărârea contestată, recurentul le-a reflectat în cererea de recurs și în recursurile suplimentare faptul dat coroborând cu prevederile alin.(3) art.447 CPP, conform căror: *dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune, printr-o încheiere motivată, stabilirea şedinţei de judecată cu citarea părţilor pentru participare la proces,* din care rezultă că solicitarea recurentului poate fi admisă de instanță doar la necesitatea acesteia.

Respectiv, solicitarea recurentului cu privire la judecarea recursului în prezența sa, este apreciată ca nefondată, Colegiul neconsiderând necesară participarea acestuia în instanța de recurs.

Totodată, la data de 14 aprilie 2025 reprezentantul instituției penitenciare nr.17 Rezina a depus o cerere privind retragere recursului înaintat invocând că la data de 08 aprilie 2025 prin decizia Curții Constituționale a Republicii Moldova referitor la cererea de suspendare a articolului II din Legea nr.274 din data de 28 iulie 2022 și a articolului VII din Legea nr.316 din data de 30 noiembrie 2022 de modificare a Legii nr.243 din data de 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. În temeiul deciziei date consideră oportun retragerea recursului prin încheierea judecătorească. Solicită acceptarea cererii de retragere a recursului din data de 06.02.2025, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din data de 22.01.2025 și încetarea examinării cererii de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate prin prisma argumentele invocate în recursuri, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursurile declarate de condamnatul Goriunov Igor și avocatul acestuia Șova Ion urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea încheierii instanței de fond, iar privitor la cererea de retragerea recursului reprezentantului instituției penitenciare nr.17 Rezina necesită a fi admisă cu încetarea procedurii de recurs, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Conform art.469 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la liberarea de pedeapsă în temeiul actului de amnistie sau stingerea executării pedepsei.

La caz, verificând legalitatea încheierii atacate sub aspectele relatate în cererile de recurs, Colegiul penal reține că, temeiurile menționate de recurentul Goriunov Igor nu şi-au găsit confirmare în cauza dată, or, instanța de judecată întemeiat a statuat, că concluzia Comisiei Speciale a Penitenciarului nr.17 Rezina nr.9 din data de 02.08.2022, privind caracteristica sa ”pozitivă” este neîntemeiată, or, reieșind din materialele cauzei și a dosarului personal al condamnatului Goriunov Igor, just s-a reținut că acesta a participat la comiterea omorului, cu o deosebită cruzime.

În același context, Colegiul penal apreciază ca fiind declarative concluziile condamnatului și a administrației instituției penitenciare referitor la caracteristica pozitivă a lui Goriunov Igor și aplicabilitatea actului de amnistie în cazul acestuia, or, reieșind din același certificat se atestă că pe parcursul detenției, cel din urmă a fost sancționat de 15 ori, și stimulat- 32 ori.

Mai mult ca atât, Colegiul reține că instanța de fond a considerat că aplicarea actului de amnistie constituie o facultate a instanței și nu o obligație, aceasta putând fi dispusă doar în măsura în care, în urma unei evaluări complete și obiective a datelor privind persoana condamnatului, comportamentul manifestat pe parcursul executării pedepsei, participarea la activități lucrative și programe educative, respectarea regimului de detenție și evidența sancțiunilor disciplinare, se poate concluziona asupra posibilității corectării acestuia fără executarea integrală a pedepsei.

În temeiul art. 61 Cod penal, instanța de fond a apreciat că, în cazul condamnatului, finalitatea pedepsei impune continuarea executării acesteia, conchizând astfel asupra netemeiniciei demersului.

La 24.10.2024, condamnatul a fost din nou sancționat disciplinar cu suspendarea dreptului la întrevederi, iar Raportul de evaluare din 25.10.2024 relevă, în continuare, realizarea Programului individual, dar un comportament negativ, fiind semnalate regrese precum stare psiho-emoțională nesatisfăcătoare, dificultăți de gestionare a stresului și încălcarea conștientă a regimului de detenție. În aceeași zi, evaluatorul a consemnat, în Formularul factorilor criminogeni și protectivi, existența unei caracteristici negative.

Totodată, fiind analizate caracteristicile condamnatului se constată, că acesta pe perioada detenție s-a caracterizat atât nesatisfăcător, cât și satisfăcător, fapt ce demonstrează că condamnatul pe parcursul ispășirii pedepsei are un comportament deviant și nu putea fi caracterizat pozitiv, nepersistând o stabilitate în acțiunile și comportamentul acestuia.

Astfel potrivit alin.(1) al art.1 din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a cărei aplicare se solicită de către condamnat, prezenta lege se aplică condiționat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum

şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2-5, 7, 8.

În corespundere cu prevederile art.7 alin.(1) lit.d) persoanei condamnate la pedeapsa cu închisoare, la data intrării în vigoare a prezentei legi, căreia nu i se pot aplica prevederile art.4-6 i se comută pedeapsa după cum urmează: la 30 de ani de închisoare, dacă este condamnată la detențiune pe viață.

Ținând cont de faptul, că Goriunov Igor nu poate fi la moment considerat drept o persoană ce se caracterizează pozitiv, prin urmare Colegiul penal în combaterea pretențiilor administrației Penitenciarului nr.17 Rezina și a condamnatului consideră că, la speță just s-a constatat în temeiul art.1 alin.(1) al Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, inaplicabilitatea prevederilor art.7 alin.(1) lit.d) ale Legii vizate.

Respectiv, în temeiul celor supra citate, Colegiul conchide caracterul corect al soluției judiciare de respingere ca neîntemeiat a demersului administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina privind aplicarea actului amnistiei în privința condamnatului Goriunov Igor dat fiind neîntrunirea condițiilor stipulate exhaustiv de lege, motiv pentru care recursurile condamnatului Goriunov Igor și avocatului acestuia Șova Ion urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea în vigoare a încheierii judecătorului de instrucție.

Totodată, la data de 7 aprilie 2025, Procuratura Generală a Republicii Moldova a formulat sesizarea nr. 90a/2025 prin care a solicitat controlul constituţionalităţii art. II din Legea nr. 247 din 28 iulie 2022 şi art. VII din Legea nr. 316 din 30 noiembrie 2022, care modifică Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova.

În decizia nr. 44 din 8 aprilie 2025, CC-RM a admis cererea de suspendare a acţiunii prevederilor contestate (respectiv textul „sau i se comută pedeapsa” din art. 7 alin.(1) şi „la 30 de ani de închisoare, dacă este condamnată la detenţiune pe viaţă” din art. 7 alin.(1) lit. d) al Legii 243/2021) până la examinarea în fond a sesizării.

Mai apoi, în data de 24 iulie 2025, Curtea a pronunţat hotărârea prin care a declarat neconstituţionale anumite modificări aduse Legii amnistiei (inclusiv art. II din Legea 247/2022 şi art. VII din Legea 316/2022).

Astfel, Colegiul penal reține că, ulterior depunerii sesizării de către Procurorul General al Republicii Moldova privind controlul constituționalității prevederilor Legii nr. 243/2021, Curtea Constituțională a pronunțat Hotărârea din 24 iulie 2025, prin care articolul 7 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 243/2021 a fost

declarat neconstituțional, iar prin Legea nr.255 din 10.07.2025 în vigoare 06.08.2025, lit.d) a articolului 7 alin.(1) din legea nr.243/2021 a fost abrogată.

În consecință, dispozițiile vizate, care prevedeau posibilitatea comutării pedepsei în cazul persoanelor condamnate la detențiune pe viață, nu mai produc efecte juridice, iar aplicarea lor în raport cu persoana condamnată Goriunov Igor nu poate fi susținută. Această constatare are implicații directe asupra evaluării legalității aplicării amnistiei în cauză și impune instanței de recurs să țină cont de abrogarea prevederilor respective în luarea deciziei finale.

Cu referire la cererea de retragerea recursului înaintată de administrația penitenciarului nr. 17 Rezina, Colegiul penal atestă.

Potrivit art.445 alin.(5) Cod de procedură penală, renunțarea la recurs și retragerea recursului se efectuează în condițiile art.406 și 407, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art.407 Cod de procedură penală, (1) Până la începerea cercetării judecătorești la instanța de apel, oricare dintre părți își poate retrage apelul declarat.

Retragerea trebuie să fie făcută de apelant. (3) În cazul retragerii apelului, instanţa de apel încetează procedura de apel.

În corespundere cu prevederile legale enunțate, la data de 14 aprilie 2025 directorul Penitenciarului nr.17 Rezina, Veaceslav Dascal a înaintat cerere, prin care a invocat retragerea recursului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din data de 22.01.1015.

Ţinând cont de circumstanțele menționate supra raportate la prevederile legale nominalizate, pe marginea cererii înaintate de către directorul Penitenciarului nr.17 Rezina, Veaceslav Dascal, Colegiul penal conchide de a admite cererea de retragere a recursului înaintată, cu încetarea procedurii de recurs.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a), art.445 alin.(5) Cod procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Se admite cererea directorului Penitenciarului nr.17 Rezina, Veaceslav Dascal cu privire la retragerea recursului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din data de 22.01.2025, cu încetarea procedurii de recurs.

Se resping ca nefondate recursurile declarate de către condamnatul Goriunov Igor și avocatul acestuia Șova Ion, împotriva încheierii judecătoriei Orhei sediul Rezina din 22.01.2025, prin care a fost respins ca neîntemeiat demersul Penitenciarului nr.17 Rezina privind aplicarea prevederilor art.7 alin.(1) lit.d) a Legii nr.243/2021 cu privire la amnistie, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la

proclamarea independenței Republicii Moldova, în privința condamnatului Goriunov Igor, cu menținerea fără modificări a încheierii în cauză.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Preşedinte de şedinţă: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.